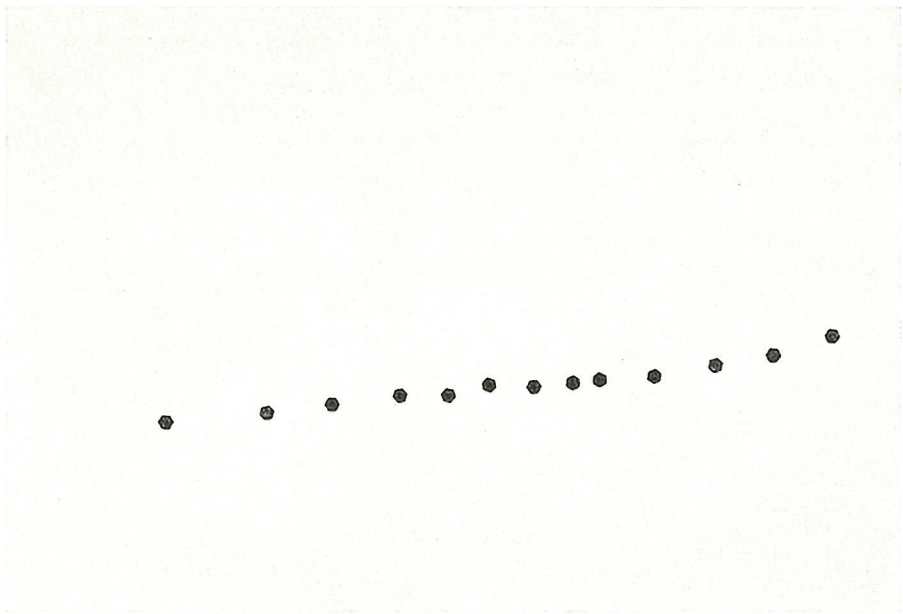


maart '72

Kunstwerk van de maand

Het afgebeelde kunstwerk is
permanent geëxposeerd in de
afdeling „Kunst na 1850”,
Maliebaan 42, Utrecht (buslijn 3).



ARMANDO

(geb. 1929)

Zwarte bouten op wit, olieverf en
bouten op hardboard, 1970.

120,3 x 175,2

Inv.nr. 16658

Talrijk zijn de tentoonstellingen waarop Armando samen met Jan Schoonhoven en Henk Peeters exposeerde. Zij behoren tot de nederlandse Nul-groep, in 1960 ontstaan uit de Informele groep, die zich vooral kante tegen het abstrakt expressionisme.

Reeds in de zestiger jaren vervaardigt Armando, die naast beeldend kunstenaar o.a. ook dichter is, werken waarin hij fragmenten verwerkt die uit de realiteit van zijn onmiddellijke omgeving geïsoleerd zijn, waar ze meestal niet opvallen en dus als weinig spectaculair beschouwd worden. Bij het vervaardigen wordt gepoogd het individuele handschrift van de maker te negeren om zo zuiver informatief mogelijk te werk te gaan.

Armando schrijft zelf in 1965 naar aanleiding van de Nul-tentoonstelling in het Stedelijk Museum te Amsterdam: „... voor het eerst in de kunstgeschiedenis levert de kunstenaar geen commentaar op de werkelijkheid. Niet bemoraliseren. Niet parodiëren. Niet ironiseren. Niet interpreteren. Maar intensiveren. Intensivering door middel van isoleren of annexeren van fragmenten uit de Realiteit...”

„Zwarte bouten op wit” bestaat alleen uit een wit beschilderde vezelplaat - 120 bij 175 cm - en 13 zwart beschilderde bouten, in de vorm van een curve geplaatst. Geen werk dat op het eerste gezicht verrukking en bewondering afdwingt bij de beschouwer, maar wel appèl doet op zijn bereidheid het produkt te be-kijken. Dit bekijken van het werk, van een fragment uit de realiteit dus, betekent dan ook het observeren van de werkelijkheid zelf. Op deze wijze wordt de werkelijkheid zelf „kunst”. „Zwarte bouten op wit” brengt de beschouwer ertoe zijn eigen omgeving anders te gaan bekijken.

Zelfs al is het geenszins de bedoeling dat een werk als „Zwarte bouten op wit” enig commentaar wil leveren op de werkelijkheid - het is immers de werkelijkheid zelf - toch maakt men vlug associaties met verschijnselen als de glooiing in een landschap, voetstappen in de sneeuw, enz.

Wie intensief kijken wil naar de wereld van Armando, kan voor zichzelf nieuwe horizonten ontdekken.